

Комар Микита Юрійович,
курсант 2 курсу факультету
підготовки фахівців для підрозділів
кримінальної поліції

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:

Круглова Ольга Олександрівна,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри цивільного права
та процесу факультету підготовки
фахівців для підрозділів кримінальної
поліції

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ЩОДО ОСОБЛИВОСТЕЙ БАНКІВСЬКИХ ПРАВОВІДНОСИН У СФЕРІ ФІНАНСОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Варто зазначити, що через активний процес реформування сучасного законодавства та всіх галузей життєдіяльності почався стрімкий розвиток економічної структури, зокрема банківських відносин.

Банківські правовідносини завжди мали низку спірних положень, які потребують вдосконалення та перегляду не лише на законодавчому рівні, а й на практичному. Слід зауважити, що проблеми банківської діяльності гальмують не лише діяльність відповідного підприємства, установи чи організації, але й сприяють занепаду виробництва, що згодом призводить до зменшення відсотку рівня економічного забезпечення не лише на даному підприємстві, а й по всій Україні.

Проаналізувавши вищезазначене, ми вважаємо, що досить необхідним є дослідження країн з гарно розвиненим рівнем економічної структури, досвід яких має велике значення для побудови успішних банківських правовідносин в Україні.

Для прикладу можна взяти такі країни як Фінляндія та Швейцарія. Дані країни мають досить гарну розвинену економіку та банківську діяльність, не зважаючи на суворі кліматичні умови. За допомогою надсучасних технологій у сфері банківської діяльності не лише держава може слідкувати куди та як витрачаються кошти будь-якого підприємства, а й громадяни, які вносять благодійні внески та прагнуть домогтися відкритості та прозорості у банківській діяльності [1,с.388].

Окрім цього, більшість науковців дискутують з приводу того, що фінансове право ніяким чином не впливає на банківську діяльність. Ми вважаємо, що дана думка є невірною, адже фінансова діяльність лежить в

основі банківських правовідносин. Слушною є думка Левина Е.В., який зазначає що ведення прозорої та ефективної фінансової діяльності є запорукою успішного здійснення банківських правочинів [2,с.10].

Слід звернути увагу також на те, що чинне законодавство з приводу банківського права досить рідко змінюється, а у зв'язку з орієнтацією України до європейських стандартів дані зміни слугують неодмінним вектором на шляху до реформування всього українського законодавства.

Варто звернути увагу на те, що банківські правовідносини встановлюють між учасниками юридичний зв'язок організаційного і майнового характеру, котрий врегульовано нормами банківського права. З огляду на це, можна стверджувати що банківські правовідносини мають конкретні функції, які притаманні лише даній сфері відносин, зокрема, закріплюють конкретну поведінку учасників у процесі банківської діяльності або при здійсненні банківських операцій; визначають коло суб'єктів, на яких поширюється дія норм банківського права; забезпечують приведення в дію юридичних засобів для реалізації суб'єктивних прав і юридичних обов'язків.

Основною проблемою банківських правовідносин слугують суб'єкти даного спектру відносин. Суб'єктами банківських правовідносин можуть бути державні органи, юридичні особи та фізичні особи. А також, згідно з чинним законодавством одним із обов'язкових суб'єктів банківської діяльності є банк або фінансова установа [2,с.19].

Найпроблемнішим питанням у сфері банківських правовідносин є взаємодія між всіма учасниками даних відносин, адже здійснення банківської діяльності повинно бути законним та погодженим з обох сторін. Досить часто виникають проблеми з виконанням своїх договірних зобов'язань, які породжуються на основі нечесної та прихованої банківської та фінансової діяльності однієї зі сторін угоди.

У підсумку, варто зауважити, що банківські правовідносини відіграють дуже важливу роль в діяльності всіх підприємств, установ та організацій як державних, так і недержавних, тому досить важливим є налагодження таких правовідносин, адже вони складають систему фінансового права, що відіграє досить важливу роль у формуванні економічної картини в Україні.

Також, варто зазначити на необхідності реформування сучасного банківського законодавства з можливим запровадженням закордонного позитивного досвіду з метою підвищення рівня економічної ситуації в нашій країні.

Бібліографічні посилання:

1. Сідак М. В. Правове регулювання банківських відносин у країнах-членах Європейського Союзу: порівняльний аналіз : тези доп. Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасний стан та перспективи розвитку» 23–24 листопада 2007 р. Київ. : ПП «Укртехнопрінт», 2007. С. 387–390.

2. Лёвина Е. В. Финансово-правовые принципы банковской деятельности : автореф. дисс. ... канд. юрид наук : спец. 12.00.14. Саратов, 2012. 28 с.

Латиш Анна Валеріївна,

курсантка 4 курсу факультету
підготовки фахівців для органів
досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:

Нагорна Олена Олександрівна,

викладач кафедри цивільного права
та процесу факультету підготовки
фахівців для підрозділів кримінальної
поліції Дніпропетровського
державного університету внутрішніх
справ

АНАЛІЗ ФІНАНСОВОГО СТАНУ БАНКУ В УМОВАХ КРИЗИ

З проблемами погіршення фінансового стану кредитних організацій банківська система стикається регулярно. Подібні проблеми можуть виникати і в економічно сприятливі часи, і в часи економічних криз, що викликані як макроекономічними причинами, так і процесами на світових фінансових ринках. Нестабільність в період економічних криз лише посилює наявний взаємозв'язок між банківською та фінансовою системами.

В цілому, кризу можна визначити як загострення внутрішніх протиріч у банку (або банківській системі), що приводить до погіршенню виконання найважливіших функцій банківськими установами, яке загрожує їх стабільності та надійності [1, с. 157].

В економічній літературі є велика кількість точок зору щодо сутності поняття «фінансова стійкість», а також чинники, що впливають на фінансову стійкість окремого банку та банківської системи взагалі [2, 3]. Як правило, ці чинники розподіляються на внутрішні та зовнішні.

До зовнішніх чинників слід віднести:

- стан глобальної економіки;
- рівень економічного розвитку країни, в якій функціонує банк;
- політичні ризики; стан законодавчої бази;
- характер грошово-кредитної політики, що проводиться Центральним банком;
- інші чинники, що впливають ззовні на банківський сектор.